

JAK SE BOJUJE NA HRÁDKU

Malá nápověda pro ty, kteří ještě nezažili boj o Hrádek na vlastní kůži – střetnou se dvě malé armády: jedna uvnitř hradeb, druhá vně, zpravidla v půli září. Bitva se toho dne dvakrát či třikrát opakuje. Na tenhle podnik se těší mnozí, jak prckové, tak i dospělí. Když celý týden svítí sluníčko, je účast velická, letos nás bylo kolem dvou set.

Pravidla boje jsou prostá. Válčí se o vlajky, které každé

z vojsk pečlivě střeží za svojí linií. Hází se koulemi z ponožek, uvnitř je zašita buď další ponožka nebo jiná měkká výplň. Důležité jsou štíty. Na nich je hned vidět, kolik času a péče bylo věnováno jejich výrobě. Dvě vrstvy kartonu dodají pevnost, vrstva barvy zdůrazní kresbu figury, bezbarvý lak zaručí odolnost proti dešti. Ti, co hrad hájí, mají ve znaku dvě červené supí hlavy ve stříbrném poli – znak pánů z Jenštejna. Ti, co útočí, mají na štítech cokoli, co uznají za vhodné. Vyhrává armáda, která se zmocní protivníkovy zástavy.

Velitelé ani prostí knechti nejsou nesmrtelní, jejich řady rychle řídnu. Platí zásah kamkoliv na tělo, kromě podrážky bot, jen odrazy od štítů a okolních skal a hradeb neplatí. Během střetnutí je ale možné, že si ani nevšimnete, když vás někdo trefil. Proto jsou tu rozhodčí, kteří

třeba „tomu zelenému v druhý řadě“ připomenou, že ji koupil a má tedy jít odevzdat život. Ten, kdo zahyne i potřetí, odchází z boje a dál může jen z povzdálí přihlížet. Hustá palba pumelic i záluďných obloučků vyřadí především ty neaktivnější, co se moc nekryjí. A kdo vyhrál letos? Útočníci. Obě bitvy!

Někteří jezdí na Helfenburk zejména proto, aby si zabojovali, jiní se hlavně chtějí setkat s ka-

na koni, jeden na oslu, zůstal na Helfenburku padací most i s nájezdovou rampou. Pokušení využít mohutnou stavbu pro nějakou vylomeninu bylo veliké, a tak se zrodila první bitva.

No a proč se o ní dozvídáte právě na stránkách Sosny? Třeba proto, že možná i někdo z vás, kdo jezdí pod smřčky jak je rok dlouhý, zatouží si v příští sezoně trochu, tedy v rámci pravidel, zařadit a do svých žil vpustit adrenalin. Já bych to každému rozhodně přál.

Jirka Chour

marády, vypít s nimi kafe a dát řeč, další láká buřt očouzený na ohništi mezi hradbami a romantika spaní na věži nebo na parkánu u studny. Jezdí sem celé rodiny, ale hlavně oddíly s dětmi. První bitva o Hrádek se odehrála před víc než dvaceti lety. Když v roce 1986 skončilo natáčení filmu Dva